

[Alfred Jensen.]

Vi kunne jo forudse, at det ville gå sådan, fordi de portioner reguleringstillæg, der var hjemlet, ikke var tilstrækkelige. Det sagkyndige udvalg, som har foretaget en undersøgelse vedrørende lønreguleringen for arbejdere og tjenestemænd, har fremlagt et materiale, som godt gør, at i 1945 — altså året før vi fik den lønningslov, som er gældende nu — gav reguleringstillæggene til 16. og 14. lønningsklasse, altså dem, der sammenlignes med ufaglærte og faglærte arbejdere, ikke tilstrækkelig dækning for de pristigninger, som havde fundet sted. I stedet for 120 kr. skulle de have haft 125 kr. pr. portion. I 1948 viste det sig, at man skulle helt op på 144 kr., for at der kunne blive dækning.

Jeg nævner disse ting, fordi det viser, hvor urimelige forholdene er alene på dette område. Andre ordførere har fremhævet det urimelige i, at ugifte og samgifte behandles ringere. Når forholdet er sådan, at alle er klar herover, skulle man tro, vi kunne have nået en tilfredsstillende løsning på et tidligere tidspunkt. Det har vi jo imidlertid ikke, og man spørger sig selv: Når der er så megen velvilje og så megen forståelse for dette, som tilfældet er, hvorfor har man så ikke fået en ændring gennemført på et tidligere tidspunkt? Fra socialdemokratisk side taler man om, at forsørgerbegrebet må ophæves i lønningsloven; fra konservativ side er man næsten mere højstemt i tonen, når man taler om indførelse af ligelønsprincippet. Ja, men hvorfor kører man så videre med den nugældende lov? Hvorfor kommer man så med disse midlertidige love, som ikke er tilfredsstillende? Ja, det skyldes vel, at man ikke er interesseret i at få de ændringer, som tjenestemandskredse med fuld berettigelse har fremsat krav om den ene gang efter den anden. Jeg skulle tage meget fejl, om der var kommet midlertidige lønningslove, hvis ikke der havde været røre blandt tjenestemændene den ene gang efter den anden. Her må man sige, at postbudene har gjort en indsats hver gang. De gjorde det i 1948, og de har også gjort det i denne omgang. Når tjenestemændene får disse forbedringer, skyldes det udelukkende, at de selv har været i bevægelse, ustandselig har rejst deres krav og er mødt frem med en velunderbygget motivering for, at der

blev givet dem tillæg udover, hvad lønningsloven hjemlede.

Når man nu her i dag har hørt talen om afskaffelse af forsørgerbegrebet, om lige løn og om, at der ikke må være nogen forskelsbehandling af de unge, så undrer det mig, at man dog med en vis hjertevarme kan gå ind for det forslag, som foreligger her. Her er jo ikke tale om at ændre lønningsloven, her er blot tale om at give et tillæg, som skal råde bod på de skavanker, der findes i den. Når man vil bort fra denne forskelsbehandling, er det da helt mærkeligt, at man ikke kommer med et lovforslag, som kort og godt siger, at der indenfor de forskellige grupper skal gives et tillæg, enten tjenestemanden er under 30 år, er gift eller ugift eller henregnes til de samgifte. Det havde dog været rimeligt, at man bar sig sådan ad. Hvad er der ved, at vi får at høre, at vi ad åre slipper af med forsørgerbegrebet? Havde det ikke været rimeligt, om man havde lagt lidt mere alvor bag ordene og ændret dette forslag på en sådan måde, at alt, hvad der hedder forsørgerbegreb, samgifte o. s. v., slettedes i loven om det midlertidige løntillæg?

Jeg vil gerne tilføje, at jeg synes, det ser mærkeligt ud, at man kommer med et forslag om, at der i år skal gives 4 portioner ekstra tillæg plus visse andre småreguleringer og næste år en femte portion. Motiveringen for disse løntillæg er jo den forskel, der er opstået mellem lønningerne for tjenestemænd og arbejdere i erhvervslivet. Jeg har ikke noget imod, at man anvender denne motivering, men så spørger jeg mig selv: Hvorfor skal der så ydes en femte portion næste år? Regner man med en stigning i lønningerne indtil næste år, eller er de 5 portioner noget, som man mener alene tjenestemændene skal have? Hvis det er meningen, er det helt urimeligt at vente til næste år med at give tjenestemændene den femte portion.

Jeg vil også gerne påpege, som jeg tidligere har gjort, det urimelige i, at man giver pensionisterne en anden behandling end den, man giver tjenestemændene. Nogen yderligere motivering for min påtale af dette finder jeg overflødig denne gang, al den stund jeg hvert eneste år har gjort opmærksom på det urimelige i, at man ikke fulgte de almindelige gængse regler for